

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42Cob/60/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322200562
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:5322200562.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členiek senátu JUDr. Andrey Gindlovej a JUDr. Ľubice Mojžišovej v právnej veci žalobcu INPROTECH, spol. s r. o., so sídlom Remeselnícka 21, 071 01 Michalovce, IČO: 31 671 217, právne zast.: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Peter Szárszoi, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, 071 01 Michalovce, IČO: 47 236 183 proti žalovanému TERNOTECH SK, s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 2556/38, 022 01 Čadca, IČO: 48 004 821, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Belka, LL.M., advokát, so sídlom F. Kráľa 1504, 022 01 Čadca, IČO: 42 213 487, o určenie neexistencie práva na zaplatenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/18/2022 zo dňa 18. mája 2023 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/18/2022 zo dňa 18. mája 2023 **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím určil, že žalovaný nemá voči žalobcovi právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 11.406,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 22.713,00 Eur od 23.09.2008 do 23.11.2009, zo sumy 11.406,32 Eur od 24.11.2009 do zaplatenia, na základe Rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.09.2010, pod sp. zn. 22Cb/47/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2011, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.04.2011. O trovách konania okresný súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že žalobu odôvodnil žalobca tým, že na Exekútorskom úrade JUDr. Marta Kužmová, je vedené exekučné konanie EX 367/2011, a to na základe vykonateľného exekučného titulu Rozsudku Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 20.09.2010, sp. zn. 22Cb/47/2009, ktorým bolo uložené žalobcovi ako dlžníkovi zaplatiť istinu 11.406,32 Eur s prísl., veriteľovi TERNOTECH, spol. s r. o., so sídlom: 1843 Krásno nad Kysucou 023 02, IČO: 36 397 741. V danom exekučnom konaní vymáhaná pohľadávka pôvodne oprávneného TERNOTECH, spol. s r. o., bola Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.08.2015 postúpená spoločnosť TERNOTECH SK s.r.o., Krásno nad Kysucou, IČO: 48 004 821. Predmetná pohľadávka vymáhaná v uvedenom exekučnom konaní vznikla na základe Zmluvy o dielo EVO 01/2008, uzavretej dňa 27.03.2008 medzi INPROTECH, spol. s r. o. a TERNOTECH, spol. s r. o..

3. Žalobca uviedol, že zmluva o dielo EVO 01/2008 uzavretá medzi INPROTECH, spol. s r. o. a TERNOTECH, spol. s r.o., uvádza v bode 13.1, čl. XIII, že vzájomné vzťahy zmluvných strán, pokiaľ nie sú upravené v zmluve o dielo sa riadia Obchodnými a technickými podmienkami plnenia v SE, a. s. (OTPP), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa čl. 2 bod. 2.6 Obchodných a

technických podmienok plnenia v SE, a. s.: „Zhotoviteľ sa zaväzuje, že bez preukázateľného písomného súhlasu podpísaného oprávnenou osobou objednávateľa nepostúpi pohľadávky vzniknuté zo ZoD tretej osobe.“ Spoločnosť TERNOTECH spol. s r.o., ako pôvodný oprávnený teda napriek svojmu záväzku nepostúpiť pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o dielo bez preukázateľného písomného súhlasu podpísaného žalobcom túto postúpila na postupníka (žalovaného) a to Zmluvou o postúpení pohľadávky, čo odporuje Zmluve o dielo.

4. Žalobca uviedol, že Okresný súd Michalovce Uznesením zo dňa 10.04.2018, sp. zn. 22Er/334/2011 pripustil zmenu účastníkov konania, tak, že namiesto pôvodného oprávneného vstupuje do konania ako oprávnený žalovaný. Na základe Uznesenia Okresného súdu Žilina č. k. 5CbR/147/2016 - 92 zo dňa 21.05.2017, ktorým bola obchodná spoločnosť TERNOTECH, spol. s r. o. zrušená bez likvidácie, je obchodná spoločnosť s obchodným menom TERNOTECH, spol. s r. o., so sídlom 023 02 Krásno nad Kysucou 1843, IČO 36 397 741 v zmysle § 68, ods. 9 Obchodného registra Okresného súdu Žilina dňom 05. 08. 2017 vymazaná a predmetná pohľadávka postúpená na postupníka: TERNOTECH SK, s. r. o., IČO: 48 004 821, Krásno nad Kysucou 1843. Žalobca v danej veci žiadal o zastavenie exekúcie z dôvodu, že zmluva o postúpení pohľadávky medzi pôvodným oprávneným TERNOTECH, spol. s r. o. a novým oprávneným TERNOTECH SK, s. r. o. je neplatná, pričom poukázal na znenie § 39 Občianskeho zákonníka. Okresný súd Michalovce zamietol návrh žalobcu ako povinného na zastavenie exekúcie svojím uznesením sp. zn. 22Er/334/2011 zo dňa 03.12.2018, ktoré odôvodnil nasledovne: „Súd po preskúmaní obsahu návrhu povinného ako aj vyjadrenia oprávneného zistil, že povinný svoje tvrdenie, že zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi pôvodným oprávneným a novým oprávneným zo dňa 13.08.2015 je absolútne neplatná, nepodložil žiadnymi dôkazmi. Súdu nebolo preukázané, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky by mala byť neplatná, nakoľko na vyslovenie neplatnosti takejto zmluvy je potrebné právoplatné rozhodnutie súdu. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie iba vyslovuje neplatnosť tejto zmluvy, avšak tento právny stav nepotvrdil nijakými listinnými dôkazmi, dokonca sa nezmienil ani o prípadnom začatí konaní, ktorého výsledkom by malo byť vyslovenie neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky vyššie citovanej. Vzhľadom na to, že povinný v návrhu na zastavenie neuviedol žiadne iné dôvody a súd o zmene účastníka konania na strane oprávneného rozhodol na základe predložených dôkazov, ktoré neboli nijako spochybnené, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a jeho návrh zamietol.“

5. Žalobca uviedol, že vzhľadom na vyššie uvedené predstavuje postúpenie pohľadávky, ktoré bolo v rozpore so zákonom, absolútne neplatný právny úkon, preto žalovaný nemá voči žalobcovi právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 11.406,32 Eur spolu s príslušenstvom, ktorá bola priznaná spoločnosti TERNOTECH, spol. s r.o. na základe Rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.09.2010, pod sp. zn. 22Cb/47/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2011.

6. K naliehavému právnomu záujmu žalobca uviedol, že bez žaloby na určenie, či tu právo žalovaného na zaplatenie predmetnej pohľadávky je alebo nie je, by nebolo možné, aby sa súd vysporiadal s absolútnou neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.08.2015 medzi pôvodným oprávneným: TERNOTECH, spol. s r. o., a postupníkom - žalovanou spoločnosťou TERNOTECH SK, s. r. o. Uvedené je v danom prípade potrebné na ochranu práv žalobcu, čo bolo konštatované aj v samotnom Uznesení Okresného súdu Michalovce sp. zn. 22Er/334/2011 zo dňa 03.12.2018, ktorý uviedol, že „Súdu nebolo preukázané, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky by mala byť neplatná, nakoľko na vyslovenie neplatnosti takejto zmluvy je potrebné právoplatné rozhodnutie súdu.“ Z uvedeného dôvodu sa teda žalobca domáha v zmysle § 137, písm. c) Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) určenia toho, či tu právo žalovaného na zaplatenie predmetnej pohľadávky vymáhanej voči žalobcovi v exekučnom konaní je, alebo nie je. Naliehavý záujem je v danom prípade daný tým, že rozhodnutie o určení, či napriek tomu, že došlo k postúpeniu pohľadávky, ktoré predstavuje absolútne neplatný právny úkon, má žalovaný právo na uhradenie predmetnej pohľadávky voči žalobcovi, je nevyhnutným a jediným možným prostriedkom k tomu, aby sa vyriešila žalobcova právna neistota ohľadom toho, či žalovaný je skutočne jeho veriteľom, a aby sa žalobca mohol brániť v prebiehajúcim exekučnom konaní.

7. Žalobca vo vzťahu k procesnej obrane žalovaného poukázal na to, že samotná pohľadávka, ktorá bola na základe predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená, má svoj právny základ v zmluve o dielo a teda v žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s tým, že táto zmluva už zanikla a postúpená pohľadávka vznikla po zániku zmluvy. Poukázal na § 324, ods. 1 Obchodného zákonníka s tým, že ak

by sa z daného záväzkového vzťahu vzniknutého zo zmluvy o dielo plnilo riadne a včas, nebol by ani dôvod na vydanie rozhodnutia, ktorý bola spoločnosť INPROTECH, spol. s r. o. zaviazaná na plnenie rozhodnutím OS Michalovce zo dňa 20.09.2010, sp. zn. 22Cb/47/2009. Ak by aj došlo k zániku zmluvy o dielo tak ako to žalovaný uvádza, tak z predmetnej zmluvy o dielo a z Obchodných a technických podmienok plnenia je zrejmé, že ustanovenia o tom, že nedôjde k postúpeniu pohľadávok vzniknutých zo Zmluvy o dielo bez písomného súhlasu, majú podľa prejavenej vôle strán a vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy.

8. Okresný súd uviedol, že žalovaný v rámci procesnej obrany namietal, že pohľadávka žalovaného vznikla titulom Rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 22Cb/47/2009 zo dňa 20.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2011 a vykonateľnosť 20.05.2011. Titul nadobudnutia pohľadávky je uvedený aj v zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 13.08.2015. Zmluva o dielo uzavretá medzi INPROTECH, spol. s r. o. a TERNOTECH spol. s r. o. dňa 27.03.2008 zanikla odovzdaním a prevzatím diela objednávateľovi zhotoviteľom. Táto nesporná skutočnosť bola konštatovaná aj v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Michalovce v konaní sp.zn. 22Cb/47/2009. Medzi zmluvnými stranami INPROTECH, spol. s r. o. Michalovce a TERNOTECH, spol. s r. o. Krásno nad Kysucou podľa Zmluvy o dielo zo dňa 27.03.2008 už zmluvný vzťah neexistuje. Je preto právne bezvýznamné, aby žalobca poukazoval na nesplnenie podmienok uvedených v OTPP, ktoré tvorili prílohu Zmluvy o dielo zo dňa 27.03.2008. V čase keď bola uzatváraná zmluva o postúpení pohľadávky, ktorú žalobca v žalobe napáda, už zmluva o dielo zo dňa 27.03.2008 neexistovala - zanikla plnením. Zo žalobného návrhu žalobcu v žiadnom prípade nevyplýva žiadne ohrozenie konkrétneho práva spoločnosti INPROTECH, spol. s r.o. a ani také právne postavenie tejto spoločnosti, ktoré by vyžadovalo preventívnu ochranu súdom a preto neexistuje dôvod, že žalovaný nemá právo na zaplatenie pohľadávky voči žalobcovi.

9. Okresný súd uviedol, že žalovaný na pojednávaní doplnil procesnú obranu a tvrdil, že Zmluva o postúpení pohľadávky je platná, pretože v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4Cb/5/2019 krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol žalobu o určenie, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná. Z toho možno podľa neho vyvodit', že táto zmluva platná je. Okrem toho tvrdil, že žalobca zavádza v žalobe, keď uvádza, že pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní vznikla na základe zmluvy o dielo. Pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní vznikla na základe Rozsudku Okresného súdu Michalovce vo veci 22Cb/47/2009 zo dňa 20. 09. 2010, právoplatného 16.05.2011 a toto potvrdzuje aj exekučné konanie vedené u súdnej exekútorky JUDr. Lucie Ďuricovej pod sp. zn. EX 367/2011. S poukazom na § 525, ods. 2 Občianskeho zákonníka mal žalovaný za to, že zmluva o postúpení pohľadávky neodporuje zákonu, ani dohode s dlžníkom, lebo pohľadávka vznikla rozsudkom Okresného súdu Michalovce a právna neistota je práve na strane žalovaného, ktorý nemá pohľadávku zaplatenú od roku 2011. Ďalej tvrdil, že nie je daný naliehavý právny záujem na podaní takejto žaloby, lebo právna neistota žalobcu bola vyriešená práve rozsudkom OS CA vo veci 4Cb/5/2019 a žalobca sa dodnes vyhýba splneniu si svojej povinnosti, keďže dodnes nebola pohľadávka z jeho strany zaplatená.

10. Okresný súd vo vzťahu k existencii naliehavého právneho záujmu dospel k záveru, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení, že žalovaný nemá voči žalobcovi právo na zaplatenie pohľadávky vymedzenej v Rozsudku Okresného súdu Michalovce (sp. zn. 22Cb/47/2009). Okresný súd uviedol, že v súčasnosti je právne postavenie žalobcu neisté, nakoľko voči nemu ako povinnému prebieha exekučné konanie, v ktorom je vymáhaná predmetná pohľadávka v prospech žalovaného ako oprávneného. Iný prostriedok právnej ochrany žalobca nemá, nakoľko exekučný súd návrh žalobcu na zastavenie exekúcie zamietol s odôvodnením, že nebolo preukázané, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky by mala byť neplatná, nakoľko na vyslovenie neplatnosti takejto zmluvy je potrebné právoplatné rozhodnutie súdu a následne žalobcom podaná žaloba o určenie neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky v konaní 4Cb/5/2019 je podľa záverov súdov neprípustná podľa § 137, písm. d) CSP. Rozhodnutie o určení, či žalovaný má, alebo nemá právo na uhradenie predmetnej pohľadávky voči žalobcovi, je nevyhnutným a jediným možným prostriedkom k tomu, aby sa vyriešila žalobcova právna neistota ohľadom toho, či žalovaný je skutočne jeho veriteľom (o to viac, keď pôvodný veriteľ zanikol výmazom z Obchodného registra) a či exekučné konanie vedené v prospech žalovaného ako oprávneného voči žalobcovi ako povinnému prebieha dôvodne.

11. Okresný súd poukázal na to, že existenciu naliehavého právneho záujmu v obdobnej veci vyslovil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 1Cdo/76/2007 zo dňa 28.01.2009, ktorého závery, hoci išlo o žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, možno aplikovať aj na prejednávany prípad. Najvyšší súd vyslovil, že pokiaľ dohodou podľa § 525, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ s dlžníkom obmedzili, príp. vylúčili možnosť postúpenia pohľadávky, nemožno pri skúmaní naliehavého záujmu navrhovateľa, ktorý je dlžníkom, vystačiť len s takou úvahou, že postúpením nie je dlžník vo svojom právnom postavení dotknutý a že námietky, ktoré mal v čase postúpenia proti pohľadávke, zachovávajú sa mu aj po postúpení. Porušením dohody uzatvorenej podľa § 525, ods. 2 OZ je totiž nepochybne zneistené právne postavenie navrhovateľa ako dlžníka – účastníka záväzkového právneho vzťahu, ktorého pendant (prot'ajšok) je konkrétny veriteľ (§ 488 OZ) a toho má uvedená dohoda fixovať – vylúčiť, resp. obmedziť možnosť zmeny v osobe veriteľa. Hoci z vecného posúdenia návrhu vyplynie, kto je veriteľom, určovací návrh okamžite sledujúci odstránenie neistoty navrhovateľa nie je vymedzený iba zreteľom na samotnú otázku adresáta a tak aj možnosti plnenia (porovnaj dôsledky omeškania veriteľa, resp. neomeškania dlžníka - § 522, § 520 Obč. zák.), ale aj okolnosťami konkrétného záväzkového vzťahu viažucimi sa k dohode podľa § 525, ods. 2 Občianskeho zákonníka a jej porušeniu.

12. Okresný súd uviedol, že pre posúdenie, či žalovaný má, alebo nemá právo na zaplatenie tejto pohľadávky, priznanej (judikovanej) súdnym rozhodnutím spoločnosti TERNOTECH, s. r. o. je nevyhnutné prejudiciálne ustáliť, či Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 13.08.2015 medzi spoločnosťou TERNOTECH, spol. s. r. o. ako postupcom a žalovaným ako postupníkom, bola postúpená celá pohľadávka a či Zmluva o postúpení pohľadávky je alebo nie je platný právny úkon.

13. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Zdôraznil, že k platnému postúpeniu pohľadávky v zásade nie je potrebný súhlas dlžníka (§ 524, ods. 1 OZ), avšak pohľadávku postúpiť nemožno, ak by postúpenie odporovalo dohode veriteľa s dlžníkom. Podľa § 525, ods. 2 OZ, možno postúpenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi tretej osobe (postupníkovi) vylúčiť osobitnou dohodou medzi dlžníkom a veriteľom. Na základe tejto dohody možno dohodnúť zákaz postúpenia pohľadávky vôbec alebo na určitú dobu, alebo v prospech určitej osoby, alebo i takým spôsobom, že veriteľ bez súhlasu dlžníka svoju pohľadávku nepostúpi inému. Takéto dojednanie sa môže týkať akejkoľvek pohľadávky. Zákaz postúpenia pohľadávky možno dohodnúť i tak, že postúpenie nebude mať právne účinky voči tretím osobám, ak na to nedá dlžník súhlas.

14. Okresný súd z vykonaného dokazovania zistil, že zákaz postúpenia pohľadávky bol dojednaný aj medzi žalovaným a spoločnosťou TERNOTECH, spol. s. r. o. v článku II, bode 2.6 Obchodných a technických podmienok plnenia v SE, a. s., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o dielo a sú podpísané oboma zmluvnými stranami, a to tak, že zhotoviteľ sa zaviazal, že bez preukázateľného písomného súhlasu podpísaného oprávnenou osobou objednávateľa nepostúpi pohľadávky vzniknuté zo Zmluvy o dielo tretej osobe. Napriek tomuto zmluvnému zákazu postúpenia pohľadávky zhotoviteľ TERNOTECH, spol. s. r. o. postúpil pohľadávku vzniknutú zo Zmluvy o dielo, a to pohľadávku na doplatenie ceny diela v sume 11.406,32 Eur spolu s úrokmi z omeškania v sume 1.188,64 Eur, tretej osobe – žalovanému.

15. Okresný súd pripomenul, že judikatúra súdov v súvislosti s dohodou o zákaze postúpenia pohľadávky vyvodila, že existencia dohody veriteľa s dlžníkom o tom, že (pohľadávka nemôže byť) postúpená inej osobe, spôsobuje neplatnosť následne uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky. Postupník, ktorému veriteľ postúpil svoju pohľadávku aj napriek zákazu dohodnutého s dlžníkom, nie je chránený ani v prípade, že konal v dobrej viere a o tomto zákaze nevedel. Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená v rozpore s ustanovením § 525, ods. 2 OZ je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka (napr. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.01.2009, Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo 882/2005 zo dňa 27.02.2006).

16. Okresný súd na základe uvedeného dospel k záveru, že nakoľko spoločnosť TERNOTECH, spol. s. r. o. postúpila pohľadávku vzniknutú zo Zmluvy o dielo, tretej osobe - žalovanému - napriek svojmu záväzku nepostúpiť pohľadávky vzniknuté zo Zmluvy o dielo tretej osobe bez súhlasu žalobcu, pričom takýto súhlas žalobca neudelil (žiadna zo strán to netvrdila), postúpenie pohľadávky bolo v rozpore s dohodou o zákaze postúpenia pohľadávky v zmysle § 525, ods. 2 OZ, čo má za následok, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 13.08.2015 je v tejto časti (ohľadom postúpenia pohľadávky

uvedenej v Prílohe č. 1 Zmluvy pod č. 4 voči spoločnosti INPROTECH, spol. s r. o. – žalobcovi v celkovej výške 12.594,96 Eur, z toho istina 11.406,32 Eur a úroky z omeškania 1.188,64 Eur) absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom – ustanovením § 525 ods. 2 OZ.

17. Okresný súd k procesnej obrane žalovaného uviedol, že obrana spočívajúca v tom, že zmluva o dielo zanikla odovzdaním a prevzatím diela dňa 27.03.2008 a tým zanikol zmluvný vzťah, zmluva zanikla plnením a v čase postúpenia pohľadávky už zmluva o dielo neexistovala, bola nedôvodná. Upozornil, že je potrebné rozlišovať medzi zánikom záväzku a zánikom dlhu, keď splnením dlhu jednou zo zmluvných strán dochádza síce k zániku povinnosti jednej zmluvnej strany, nie však k zániku záväzkového vzťahu ako celku. V danom prípade zhotoviteľ splnil svoju povinnosť zhotoviť a odovzdať dielo, avšak objednávateľ si svoju zmluvnú povinnosť nesplnil, keďže nezaplatil cenu diela v plnej výške riadne a včas. Preto možno konštatovať, že nedošlo k zániku záväzku splnením a ani k zániku záväzkového vzťahu zo Zmluvy o dielo.

18. Okresný súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného, že pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní nevznikla zo zmluvy o dielo, ale vznikla na základe Rozsudku Okresného súdu Michalovce vo veci 22Cb/47/2009 zo dňa 20.09.2010, preto zmluva o postúpení pohľadávky neodporuje zákonu, ani dohode s dlžníkom. Okresný súd vysvetlil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 22Cb/47/2009 si zhotoviteľ - spoločnosť TERNOTECH, spol. s r. o. uplatňoval voči objednávateľovi – žalobcovi právo na zaplatenie doplatku ceny diela. Išlo o typický príklad žaloby na plnenie v zmysle § 137, písm. a) CSP. Právo uplatňované žalobou na plnenie je právo už existujúce (žalobca jeho existenciu tvrdil). Žalobca teda žalobou na plnenie žiadal o vydanie rozsudku s deklaratórnymi účinkami. Rozsudok vydaný v predmetnom konaní, ktorým bol dlžník (žalobca) zaviazaný na plnenie je deklaratórnym rozhodnutím. Ide o rozhodnutie, ktoré len deklaruje už existujúci stav, a teda nekonštituuje (nevytvára) nový právny stav. Inak povedané, ide o rozhodnutie, ktorým sa len následne spravidla z dôvodu právnej istoty potvrdí určitá skutočnosť, ktorá už reálne existovala, a to spätne odo dňa jej vzniku (ex tunc). Opakom deklaratórneho rozhodnutia je rozhodnutie konštitutívne, ktoré odo dňa rozhodnutia (resp. právoplatnosti rozhodnutia, t. j. ex nunc) vytvára medzi účastníkmi nový právny stav, ukladá nové povinnosti, priznáva práva, a teda týmto rozhodnutím vznikajú, zanikajú alebo sa menia práva a povinnosti. Predmetným rozhodnutím Okresného súdu Michalovce vo veci 22Cb/47/2009 zo dňa 20. 09. 2010 nevznikol medzi účastníkmi nový právny stav, ale bola len deklarovaná pohľadávka spoločnosti TERNOTECH, spol. s r. o. voči žalobcovi, ktorá vznikla zo zmluvy o dielo nespĺnením záväzku objednávateľa zaplatiť zhotoviteľovi celú cenu diela riadne a včas. Nie je pritom významným, že v Zmluve o postúpení pohľadávky, v Prílohe č. 1, bol ako titul uvedený Rozsudok OS Michalovce a nie zmluva o dielo. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že pohľadávka vznikla rozsudkom Okresného súdu Michalovce, keďže táto vznikla na základe nesplnenia zmluvnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o dielo a týmto súdnym rozhodnutím bola len deklarovaná. Súdnym rozhodnutím, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť sa deklarovaná (už predtým existujúca) pohľadávka voči žalobcovi stala vymáhateľnou.

19. Okresný súd označil za zavádzajúce tvrdenie žalovaného, že zmluva o postúpení pohľadávky je platná, pretože v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4Cb/5/2019 krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol žalobu o určenie, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná. Pripomenul, že žaloba o určenie, že zmluva o postúpení pohľadávky bola v konaní sp. zn. 4Cb/5/2019 zamietnutá z procesných dôvodov, pre jej neprípustnosť podľa § 137, písm. d) CSP. V predmetnom rozhodnutí sa krajský súd vôbec nezaoberal platnosťou či neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky a z rozhodnutia vyplýva, že sa touto otázkou nezaoberal ani okresný súd. Súdy oboch inštancií posudzovali len procesnú prípustnosť/nepripustnosť takéhoto typu žaloby. Keďže žaloba bola zamietnutá z procesných dôvodov pre jej neprípustnosť, nemožno vysloviť záver, že zmluva je platná.

20. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255, ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspešnosti žalobcu v konaní. Žalobca bol úspešnou stranou sporu, preto mu súd priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

21. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalovaný namieta nesprávne právne posúdenie okresného súdu, keď podľa jeho názoru okresný súd nesprávne vyhodnotil pohľadávku, ktorá bola postúpená dňa 13.08.2015 ako pohľadávka

zo zmluvy o dielo. Podľa žalovaného sa jednalo o judikovanú pohľadávku vzniknutú podľa rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 22Cb/47/2009. K postúpeniu pohľadávky došlo až následne, keď už proti žalobcovi bolo vedené exekučné konanie.

22. Žalovaný v odvolaní zotrval na tom, že zmluvný vzťah medzi INPROTECH, spol. s r.o. a TERNOTECH SK s. r. o. podľa zmluvy o dielo zo dňa 27.03.2008 zanikol ukončením a odovzdaním diela. OTPP, ktoré boli súčasťou zmluvy o dielo prestali platiť, a to spolu s ukončením a odovzdaním diela v mesiaci august 2008. Žalovaný označil za právne neudržateľné, aby sa žalobca odvolával na OTPP a malo sa na ne prihladať v roku 2015 pri postúpení pohľadávky. Podľa žalovaného v čase uzatvárania zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 13.08.2015 už zmluva o dielo neexistovala, pohľadávka bola postupovaná ako judikovaná na základe súdneho rozhodnutia.

23. Žalovaný v odvolaní namietol nesprávne právne posúdenie danej veci v súvislosti s označením OTPP ako dohody s dlžníkom. Zdôraznil, že žalobca sa stal dlžníkom veriteľa TERNOTECH SK s. r. o. až vtedy, keď odmietal plniť podľa súdneho rozhodnutia, t.j. v roku 2011, pričom s uvedeným konaním zmluva o dielo ani OTPP, ktoré tvorili jej súčasť nepočítali. V roku 2008, keď bola uzavretá zmluva o dielo medzi INPROTECH, spol. s r.o. a TERNOTECH SK s. r. o. a boli spísané OTPP, nebol žalobca dlžníkom TERNOTECH SK s. r. o., nie je možná aplikácia ust. § 525 ods. 2 OZ, pretože nie je možné považovať OTPP za dohodu s dlžníkom.

24. Žalovaný v odvolaní poukázal na to, že pohľadávku nadobudol ako judikovanú pohľadávku, ktorá vznikla na základe súdneho rozhodnutia, a ktorú nadobudol dobromyseľne zmluvou o postúpení pohľadávky dňa 13.08.2015.

25. Žalovaný v odvolaní poukázal na ďalší vývoj právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným a pripomenul, že žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bola na základe rozhodnutia Okresného súdu v Čadci, ktoré sa viedlo pod sp. zn. 4Cb/5/2019, zamietnutá. Žalovaný označil rozsudok okresného súdu za nezákonný, porušujúci jeho ústavné práva. Súd prvej inštancie v súvislosti s princípom právnej istoty svojím rozhodnutím poprel požiadavku žalovaného na ochranu ním dobromyseľne nadobudnutých práv.

26. Žalovaný v odvolaní tiež namietol, že okresný súd nesprávne vyhodnotil naliehavý právny záujem žalobcu na určení neexistencie práva. Uviedol, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na danom určení, lebo z textu žaloby nevyplýva žiadne ohrozenie konkrétneho práva spoločnosti žalobcu, a ani také právne postavenie tejto spoločnosti, ktoré by vyžadovalo preventívnu ochranu súdom. Nebol dôvod určiť, že žalovaný nemá voči žalobcovi právo na zaplatenie pohľadávky. Právny záujem vyplýva z porušenia alebo ohrozenia práva, ak je záujem na jeho ochrane, pričom podľa CSP musí byť právny záujem kvalifikovaný ako naliehavý.

27. Žalovaný namietol rozhodnutie okresného súdu, aj čo do výroku o náhrade trov konania, z dôvodu, že súd prvej inštancie rozhodol o trovách bez podrobnejšieho zisťovania majetkových pomerov žalovaného a bez zistenia, či v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov žalobcovi, na ktoré dôvody je povinný súd prihladať.

28. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie okresného súdu tak, že žalobu zamietne.

29. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril, že s jeho argumentáciou nemôže súhlasiť v žiadnom smere. K dobromyseľnosti nadobudnutých práv, ktorej sa domáhal žalovaný, žalobca uviedol, že k dátumu podpísania zmluvy o postúpení pohľadávky došlo dňa 13.08.2015, kedy mali postupca aj postupník toho istého konateľa aj spoločníka A. B., pričom obidve spoločnosti sídlili na tom istom sídle. Žalobca uviedol, že pôvodný oprávnený z pohľadávky bol účelovo zrušený, aby sa vyhol splneniu reklamácií vyplývajúcich zo zmluvy o dielo medzi ním a žalovaným, teda aby sa vyhol pasívam spoločnosti. Uvedené označil za typický príklad porušenia § 39 OZ. Poukázal na rozhodnutie R46/2009, z ktorého vyplýva, že postupník na ktorého postupca previedol svoju pohľadávku nie je chránený ani v prípade, že o zázake postúpenia vôbec nevedel (konal v dobrej viere). Vo vzťahu k naliehavému právnomu záujmu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/76/2007 a zotrval na tom, že naliehavý právny záujem na určení neexistencie práva daný bol.

30. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania žalobca uviedol, že pri rozhodovaní o trovách konania sa uplatňuje sporovosť konania a je na strane sporu, aby uplatnila všetky prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas. Ak bol predpoklad skúmania dôvodov hodného osobitného zreteľa, tak to žalovaný mal prezentovať v súdnom konaní. Zároveň upozornil na to, že žalobca v roku 2022 zvýšil svoj zisk o 183 % a tržby mu narástli na 261.850,- Eur, teda majetkové pomery žalovaného neodôvodňujú aplikáciu ustanovenia CSP o dôvodoch hodných osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov súdneho konania.

31. Na základe uvedeného žalobca sa stotožnil s rozsudkom okresného súdu a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

32. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

33. Odvolací súd bol v zmysle ust. § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie:

34. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce č. k. 22Cb/47/2009 – 334 zo dňa 20.09.2010 bola žalobcovi - spoločnosti INTROTECH, spol. s r. o. (v predmetnom konaní vystupujúcej na strane žalovaného) uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti TERNOTECH, spol. s r. o., IČO: 36 397 741 (v predmetnom konaní vystupujúcej na strane žalobcu), sumu 11.406,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 22.713,- Eur od 23.09.2008 do 23.11.2009 zo sumy 11.406,32 Eur od 24.11.2009 do zaplatenia, v prevyšujúcej sume súd žalobu zamietol, a zároveň zamietol vzájomný protinávrh v sume 15.496,66 Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.04.2011 dňom 16.05.2011 a stal sa vykonateľným 20.05.2011. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že medzi účastníkmi konania vznikol a bol realizovaný obchodno-právny vzťah na základe Zmluvy o dielo zo dňa 27.03.2008. Spoločnosť TERNOTECH, spol. s r. o. ako zhotoviteľ vykonala dodávku – výrobu a montáž oceľovej konštrukcie „deliacej steny medzi K2 a K3“. Žalobca jej časť ceny diela uhradil, zvyšok, ktorý mu bol vyúčtovaný faktúrou, a ktorej zaplatenia sa daná spoločnosť domáhala v predmetnom konaní, odmietol uhradiť z dôvodov nesplnenia si povinnosti zo zmluvy o dielo, a to vykonať dielo riadne a včas. Súd podľa § 548, ods. 1 v spojení s § 554, ods. 1, 3 a § 555 Obchodného zákonníka mal za to, že spoločnosti TERNOTECH, spol. s r. o. vznikol nárok na zaplatenie zvyšku ceny diela. Vzájomný nárok považoval za dôvodný iba čo do sumy 11.306,68 Eur, a to titulom bezdôvodného obohatenia, zmluvných pokút a náhrady škody, ktoré pohľadávky boli spôsobilé na započítanie, ich zánik započítaním nastal dňom 23.11.2009. V závere súd uviedol, že nárok spoločnosť TERNOTECH, spol. s r. o. bol dôvodný do sumy 22.713,- Eur, vzájomný nárok žalobcu na započítanie bol dôvodný čo do sumy 11.306,68 Eur, preto súd zaviazal žalobcu na sumu 11.406,32 Eur a v prevyšujúcej časti vzájomný nárok zamietol.

35. Z Upovedomenia o začatí exekúcie EX 367/2011, Uznesenia Okresného súdu Michalovce č. k. 22Er/334/2011 – 26 zo dňa 10. 04. 2018 a Uznesenia Okresného súdu Michalovce č. k. 22Er/334/2011 – 58 zo dňa 03. 12. 2018 mal okresný súd preukázané, že na základe Rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 22Cb/47/2009 – 334 zo dňa 20.09.2010, je vedené exekučné konanie, v ktorom na strane povinného vystupuje spoločnosť INPROTECH, spol. s r. o. – žalobca a pôvodným oprávneným bola spoločnosť TERNOTECH, s. r. o. Okresný súd Michalovce pripustil zmenu účastníkov konania tak, že na miesto pôvodného oprávneného spoločnosti TERNOTECH, s. r. o. vstúpil ako oprávnený spoločnosť TERNOTECH SK, s. r. o. – žalovaný, na základe návrhu súdneho exekútora na zmenu účastníka na strane oprávneného, z dôvodu, že vymáhaná pohľadávka pôvodne oprávneného bola Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.08.2015 postúpená na spoločnosť TERNOTECH SK, s. r. o. V exekučnom konaní podal žalobca ako povinný návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol zamietnutý. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozhodnutie o pripustení zmeny účastníka konania na strane oprávneného sa stalo právoplatným dňa 01.06.2018. Súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že povinný svoje tvrdenie, že Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi pôvodným

oprávneným a novým oprávneným zo dňa 13.08.2015 je absolútne neplatná, nepodložil žiadnymi dôkazmi. Exekučnému súdu nebolo preukázané, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky by mala byť neplatná, nakoľko na vyslovenie neplatnosti takejto zmluvy je potrebné právoplatné rozhodnutie súdu. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie iba vyslovuje neplatnosť tejto zmluvy, avšak tento právny stav nepotvrdil nijakými listinnými dôkazmi, dokonca sa nezmienil ani o prípadnom začatom konaní, ktorého výsledkom by malo byť vyslovenie neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na to, že povinný v návrhu na zastavenie neuviedol žiadne iné dôvody a súd o zmene účastníka konania na strane oprávneného rozhodol na základe predložených dôkazov, ktoré neboli nijako spochybnené, rozhodol tak, že jeho návrh zamietol.

36. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že spoločnosť TERNOTECH, spol. s r. o., IČO: 36 397 741 (poznámka súdu – žalobca v konaní 22Cb/47/2009 a pôvodný oprávnený v exekučnom konaní 22Er/334/2011) bola ex offo vymazaná z Obchodného registra dňom 05.08.2017.

37. Dňa 27.03.2008 uzavrela spoločnosť INPROTECH, spol. s r. o. – žalobca ako objednávateľ a spoločnosť TERNOTECH, spol. s r. o. ako zhotoviteľ Zmluvu o dielo č. EVO 01/2008, ktorej predmetom bola realizácia a uvedenie do prevádzky IPR EVO 06013 „Deliaca stena medzi K2 a K3“. V článku XIII s názvom „Záverečné ustanovenia, bod 13.1 je zakotvené „Vzájomné vzťahy zmluvných strán, pokiaľ nie sú upravené v tejto zmluve o dielo, sa riadia obchodnými a technickými podmienkami plnenia v SE, a. s., (OTPP), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy ako jej Príloha č. 1 a v prípade, že OTPP neobsahujú príslušnú úpravu, tieto sa riadia príslušnými ustanoveniami Zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov a ustanoveniami ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov a STN platných na území SR. Ustanovenia zmluvy majú prednosť pred ustanoveniami OTPP (§ 273, ods. 2 Obch. zák.).“ V článku II, bode 2.6 Obchodných a technických podmienok plnenia v SE, a. s. sa zhotoviteľ zaviazal, že bez preukázateľného písomného súhlasu podpísaného oprávnenou osobou objednávateľa nepostúpi pohľadávky vzniknuté zo zmluvy o dielo tretej osobe. Predmetné podmienky sú podpísané obidvoma zmluvnými stranami.

38. Dňa 13.08.2015 uzatvorila spoločnosť TERNOTECH, spol. s r. o. ako postupca so spoločnosťou TERNOTECH SK, s. r. o. (žalovaný) ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávky, podľa ktorej postupca postúpil postupníkovi pohľadávky v celkovej výške 163.928,68 Eur. Sumárny zoznam pohľadávok, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, je uvedený v Prílohe č. 1 tejto zmluvy. Podľa Prílohy č. 1 zmluvy bola predmetom postúpenia okrem iných aj pohľadávka voči spoločnosti INPROTECH, spol. s r. o. v celkovej výške 12.594,96 Eur, z toho istina 11.406,32 Eur a úroky z omeškania 1.188,64 Eur s dátumom splatnosti 23.05.2011, pričom ako titul je uvedený Rozsudok OS Michalovce 22Cb/47/2009 a ako konanie je uvedená sp. zn. 22Cb/47/2009 (pod č. 4).

39. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 4Cb/5/2019 okresný súd zistil, že žalobca sa domáhal voči žalovanému určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.08.2015. Okresný súd Čadca Rozsudkom č. k. 4Cb/5/2019 – 256 zo dňa 01.10.2020 žalobu zamietol a Krajský súd v Žiline Rozsudkom č. k. 13Cob/24/2021 zo dňa 26. 05. 2021 rozsudok okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vyplýva, že okresný súd zamietol žalobu pretože bolo na žalobcovi, aby v záujme dosiahnutia úspechu upravil žalobu tak, aby zodpovedala požiadavkám stanoveným v § 137, písm. c), resp. písm. d) CSP). Hoci žalobca žalobu zmenil tak, že žiadal, aby súd rozhodol rovnako, ako žiada v tomto súdnom konaní, okresný súd zmenu žaloby nepripustil, predmetom sporu tak zostala pôvodná žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá však nebola prípustná, preto súd žalobu zamietol.

40. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

41. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1963 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

42. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

43. Žalobca v odvolaní namietol nesprávne právne posúdenie okresným súdom, pokiaľ tento vyhodnotil pohľadávku, ktorá bola postúpená dňa 13.08.2015 ako pohľadávku zo zmluvy o dielo. Žalovaný zotrval na tom, že išlo o judikovanú pohľadávku, ktorá už nevznikla zo zmluvy o dielo, ale vznikla z rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 22Cb/47/2009.

44. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd sa s touto námietkou žalovaného v odôvodnení rozhodnutia správne a podrobne vysporiadal, keď poukázal na deklaratórny charakter rozhodnutia Okresného súdu Michalovce sp. zn. 22Cb/47/2009. Žalovanému ako dlžníkovi zo zmluvy o dielo vznikla povinnosť zaplatiť cenu diela z právneho titulu uzavretia zmluvy o dielo. Skutočnosť, že uvedené bolo deklarované v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 22Cb/47/2009 nemá za následok, že by pôvodný záväzok zo zmluvy o dielo zanikol, prestal existovať a bol nahradený novým záväzkom z právoplatného rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 22Cb/47/2009. Dôvodom, pre ktorý mohla začať exekúcia voči žalovanému ako dlžníkovi zo zmluvy o dielo na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Michalovce, bola skutočnosť, že nezaplatil cenu diela. Nie je preto možné konštatovať, že záväzok žalovaného zaplatiť cenu diela sa právoplatnosťou rozhodnutia Okresného súdu Michalovce transformoval zo záväzku vzniknutého zo zmluvy o dielo na záväzok vzniknutý z exekučného titulu bez akejkoľvek súvislosti so zmluvou o dielo. Skutočnosť, že zmluva o postúpení pohľadávky medzi postupcom a postupníkom definovala charakter záväzku vo vzťahu k exekučnému titulu rovnako nemení charakter postupovanej pohľadávky. V prípade, ak by pohľadávka nebola postúpená, žalovaný by bol naďalej zaviazaný zaplatiť v zmysle právoplatného exekučného titulu cenu diela svojmu pôvodnému veriteľovi, teda žalobcovi, ktorý uspel v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 22Cb/47/2009.

45. Žalovaný následne v odvolaní namietol, že zmluvný vzťah medzi pôvodným veriteľom TERNOTECH SK s. r. o. a žalobcom INPROTECH, spol. s r.o. zanikol ukončením a odovzdaním diela. OTPP, ktoré boli súčasťou zmluvy o dielo tak následne podľa žalovaného prestali platiť, takže pôvodnému veriteľovi TERNOTECH SK s. r. o. nič nebránilo zmluvou o postúpení pohľadávky postúpiť svoju pohľadávku na zaplatenie ceny diela. Odvolací súd aj v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie okresného súdu, ktorý správne pripomenul, že záväzok žalobcu zo zmluvy o dielo doposiaľ nezanikol, keďže v konaní ani nebolo sporné, že cena diela zaplatená nebola. Správne upozornil okresný súd aj na to, že je nutné rozlišovať medzi zánikom konkrétnej povinnosti zo zmluvného vzťahu a zánikom celého zmluvného vzťahu ako celku. Zmluvou o dielo si zhotoviteľ a objednávateľ vymedzili vzájomné práva a povinnosti, pričom súčasťou zmluvy o dielo učinili aj OTPP, v ktorých sa zhotoviteľ výslovne zaviazal, že bez preukázateľného písomného súhlasu podpísaného oprávnenou osobou objednávateľa nepostúpi pohľadávku vzniknutú zo zmluvy o dielo tretej osobe. Na základe tohto záväzku, ktorý na seba zhotoviteľ prevzal dobrovoľne, bol zhotoviteľ povinný rešpektovať, že kým má voči objednávateľovi akúkoľvek pohľadávku zo zmluvy o dielo (vrátane pohľadávky na zaplatenie ceny diela právoplatne judikovanej súdom a vymáhanej v exekučnom konaní) túto pohľadávku nemôže postúpiť na tretiu osobu bez toho, aby mal k takémuto postúpeniu písomný súhlas podpísaný oprávnenou osobou objednávateľa. Uvedené platí do úplného splatenia ceny diela, ku ktorému doposiaľ nedošlo, čo v konaní ani nebolo sporné a čo je dôvodom, prečo je naďalej vedené exekučné konanie voči žalobcovi ako pôvodnému objednávateľovi.

46. Následne potom nie je relevantná ani námietka žalovaného, že OTPP, ktoré boli súčasťou diela, prestali platiť spolu s ukončením a odovzdaním diela v mesiaci august 2008. Pokiaľ strany pri uzavretí zmluvy o dielo vyjadrili vôľu, aby OTPP boli súčasťou diela, ako tomu strany učinili v čl. XIII s názvom Záverečné ustanovenia bod 13.1, tak tieto obchodno-technické podmienky sú súčasťou zmluvného vzťahu, pokiaľ zo zmluvného vzťahu naďalej existuje akýkoľvek druh záväzku. Keďže záväzok objednávateľa zaplatiť cenu diela doposiaľ splnený nebol, OTPP sú naďalej aplikovateľné v rozsahu posúdenia tejto povinnosti. Následne sú aplikovateľné aj na posúdenie toho, či zhotoviteľ môže, alebo nemôže postúpiť svoju pohľadávku voči súčasnému žalobcovi tretej osobe.

47. Žalovaný za nesprávne právne posúdenie danej veci označil aj vyhodnotenie OTPP ako dohodu s dlžníkom. Poukázal na skutočnosť, že okresný súd prejudiciálne posúdil zmluvu o postúpení pohľadávky ako neplatnú v dôsledku toho, že ust. § 525 ods. 2 OZ neumožňuje postúpiť pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi v prípadoch, kedy postúpenie odporuje dohode s dlžníkom. Podľa žalovaného sa ale žalobca stal dlžníkom jeho právneho predchodcu (TERNOTECH SK s. r. o.) až vtedy, keď odmietal plniť podľa súdneho rozhodnutia, t.j. v roku 2011 s uvedeným konaním zmluva o dielo a ani OTPP, ktoré tvorili jej súčasť nepočítali. Uvedenú odvoláciu námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú, a to v

súvislosti s vyššie uvedeným konštatovaním, že záväzok žalobcu vznikol zo zmluvy o dielo, čo exekučný titul vydaný Okresným súdom Michalovce iba deklaroval. Žalobca sa nestal dlžníkom pôvodného veriteľa TERNOTECH SK s. r. o. až vtedy, keď odmietal plniť podľa súdneho rozhodnutia, ale vtedy, keď mal podľa zmluvy zaplatiť cenu diela.

48. Žalovaný uviedol, že v roku 2008, keď bola uzavretá zmluva o dielo, nebol žalobca dlžníkom pôvodného veriteľa TERNOTECH SK s. r. o., a preto nie je možná aplikácia ust. §525 ods. 2 OZ, z dôvodu, že nie je možné považovať OTPP za dohodu s dlžníkom. Konštatovanie, že nie je možné považovať OTPP za dohodu s dlžníkom je pritom v rozpore s tým, že dlžník (súčasne žalobca) ako objednávateľ uzavrel zmluvu o dielo s pôvodným veriteľom ako zhotoviteľom a bol to práve dlžník a pôvodný veriteľ, teda zmluvné strany zmluvy o dielo, ktoré učinili OTPP súčasťou zmluvy o dielo. Inak povedané, OTPP sú rovnako dohodou s dlžníkom ako text samotnej zmluvy. Je možné prisvedčiť odvolateľovi, že táto zmluva bola uzavretá v roku 2008, kedy ešte nebol žalobca dlžníkom veriteľa z jednoduchého dôvodu, že v čase uzavretia zmluvy mu ešte nevznikla povinnosť zaplatiť cenu diela, tá vzniká (v závislosti od textu zmluvy o dielo) v zásade dodaním diela. Zmluvné dojednanie, v zmysle ktorého ak zhotoviteľovi voči objednávateľovi vznikne akákoľvek pohľadávka, túto nebude môcť bez súhlasu objednávateľa postúpiť, však bolo dojednané už pri uzavretí zmluvy a zhotoviteľa zaväzovalo vrátane OTPP, a preto práve aplikácia § 525 ods. 2 OZ je namieste. Dohoda, že zhotoviteľ nebude môcť postúpiť svoje pohľadávky voči objednávateľovi bez jeho súhlasu sa netýka iba tých pohľadávok, ktoré má v momente uzavretia kúpnej zmluvy v roku 2008, ale všetkých, ktoré mu zo zmluvy o dielo výhľadovo vzniknú. Týka sa preto aj nároku na zaplatenie ceny diela, ktorý vznikol pôvodnému veriteľovi (ako zhotoviteľovi) voči súčasnému žalobcovi a na základe ktorého bol žalobca exekučným titulom zaviazaný cenu diela pôvodnému veriteľovi zaplatiť. Pôvodný veriteľ však nebol oprávnený bez súhlasu objednávateľa (súčasného žalobcu) pristúpiť k postúpeniu pohľadávky.

49. Žalovaný v odvolaní uviedol, že pohľadávku nadobudol dobromyseľne, pričom nadobudol judikovanú pohľadávku na základe súdneho rozhodnutia, tak ako bola vymedzená v zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 13.08.2015. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/76/2007 (publikovaného ako R46/2009) v zmysle ktorého postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka, nie je chránený ani v prípade, že konal v dobrej viere a o zákaze postúpenia pohľadávky nevedel. Preto samotná skutočnosť, či bol alebo nebol žalovaný dobromyseľný pri nadobudnutí pohľadávky, je pre rozhodnutie vo veci irelevantná. Nad rámec uvedeného odvolací súd poukazuje na argumentáciu žalobcu, ktorý pripomenul, že zmluvu o postúpení pohľadávky medzi postupcom a postupníkom uzatváral spoločný štatutárny orgán oboch spoločností A. B., preto nie je možné konštatovať, že by nadobúdateľ pohľadávky nemal o pohľadávke tie informácie, ktoré mal postupca pohľadávky.

50. Žalovaný v odvolaní poukázal na argumentáciu, ktorú použil pred súdom prvej inštancie a síce, že žalobca podal na Okresnom súde v Čadci žalobu o neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá bola právoplatne zamietnutá. Súčasné rozhodnutie okresného súdu je podľa žalovaného v rozpore s princípom právnej istoty a popiera požiadavku žalovaného na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, ktorý správne uviedol, že zamietnutie žaloby v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4Cb/5/2019 bolo z procesných dôvodov, a to pre neprípustnosť žaloby podľa § 137 písm. d) CSP. Súd v tomto konaní (4Cb/5/2019) nerozhodoval o tom, či zmluva je alebo nie je platná, ale žalobu zamietol preto, že podľa súčasného znenia Civilného sporového poriadku nebolo prípustné domáhať sa v konaní určenia neplatnosti zmluvy. Civilný sporový poriadok preferuje podanie žaloby o určenie, či tu pre právo je alebo nie je. Na základe uvedeného potom postupoval aj žalobca, keď podal v prejednávanej veci žalobu o určenie neexistencie práva žalovaného na zaplatenie pohľadávky voči žalobcovi. Princíp právnej istoty žalovaného tak v tomto prípade nebol porušený, pretože výsledkom prvého súdneho konania (4Cb/5/2019) nebol záver o platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, výsledkom prvého súdneho konania bolo konštatovanie, že súd o žalobe rozhodnúť nemôže. Preto pokiaľ výsledkom druhého súdneho konania bolo rozhodnutie, ktoré vychádzalo z prejudiciálneho posúdenia zmluvy o postúpení pohľadávky ako zmluvy neplatnej, toto rozhodnutie nie je v rozpore s inými rozhodnutiami súdov.

51. Žalovaný v odvolaní namietol, že žalobca nemal v konaní daný naliehavý právny záujem, lebo z textu žaloby nevyplýva žiadne ohrozenie konkrétneho práva žalobcu a nevyplýva z neho ani právne postavenie žalobcu, ktoré by vyžadovalo preventívnu ochranu súdom.

52. Z uvedeným tvrdením sa odvolací súd nestotožnil a opäť poukazuje na odôvodnenie okresného súdu, ktorý sa vysporiadal s otázkou naliehavosti právneho záujmu žalobcu na určenie, či žalovaný je alebo nie je jeho veriteľom. Ako zdôraznil okresný súd, žalobca v súčasnej dobe nemá iný prostriedok právnej ochrany, na základe ktorého by mohol zistiť či subjekt tvrdiaci, že je jeho veriteľom, toto postavenie v skutočnosti má. V konaní nie je sporné, že právoplatným exekučným titulom bol žalovaný zaviazaný na cenu diela, čo znamená, že žalovaný si musí byť vedomý svojej povinnosti platiť cenu diela pôvodnému veriteľovi. Po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu však došlo k údajnej zmene subjektu na strane veriteľa a táto zmena subjektu prebehla za okolností, ktoré sú sporné a ktoré vo vzťahu k žalovanému spôsobujú neistotu jeho právneho postavenia v tom, či osoba, ktorá tvrdí, že nadobudla práva z exekučného titulu, ich v skutočnosti aj nadobudla. Táto neistota žalobcu z pohľadu toho, či plnením ceny diela žalovanému sa zbaví svojho záväzku deklarovaného v právoplatnom exekučnom titule alebo nezbaví, mohla byť odstránená iba určovacou žalobou. Rozhodnutie Okresného súdu Čadca v prejednávanej veci smeruje k rozhodnutiu, že napriek právoplatnému exekučnému titulu subjekt, ktorý si z neho uplatňuje práva nie je tým, ktorý mohol platne nadobudnúť postúpením pohľadávky práva voči žalobcovi. Naliehavosť právneho záujmu na určenie, či žalovaný je alebo nie je žalobcovým veriteľom tak na strane žalobcu daná bola. Žalobca uvedené uviedol v žalobe, preto konštatovanie odvolateľa, že z textu žaloby nevyplýva žiadne konkrétne ohrozenie práva žalobcu, je v rozpore s časťou IV Žaloby, v ktorej žalobca odôvodňuje existenciu naliehavého právneho záujmu.

53. Žalovaný podal odvolanie aj čo do výroku o náhrade trov konania, kedy konštatoval, že okresný súd nezisťoval, či v danej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby nepriznal trovy konania žalobcovi. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že nie je povinnosťou súdu ex offo v každom prejednanom prípade zisťovať, či na strane sporových strán sú, alebo nie sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa pred tým, ako rozhodne o nároku na náhradu trov konania. V prípade, ak takéto okolnosti dané sú, tieto okolnosti musí tvrdiť a preukázať sporová strana. V prejednávanej veci žalovaný žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa okresnému súdu nepreukázal, preto ich okresný súd nemal prečo skúmať a nemohol ani o nich rozhodnúť. Uvedené platí aj pre odvolacie konanie, kedy žalovaný žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemal byť žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania neuviedol a neosvedčoval.

54. Odvolací súd je v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP odvolacími dôvodmi viazaný, preto rozhodnutie okresného súdu preskúmal iba v intenciách podaného odvolania.

55. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je v napadnutej časti vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

56. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi voči žalovanému, ktorý nebol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

57. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).